

Na javni tribuni civilne družbe z naslovom Ne razprodaja, temveč bolj razumno upravljanje v nabito polni Štihovi dvorani CD je bilo vroče: vroča je bila razprava, vroči so bili argumenti, vroči vzkliki, ko so z burnimi aplavzi nagrajevali Luko Meseca, Jožeta Mencingerja, tudi voditelja Emila Milana Pinterja in pravnika Igorja Vuksanoviča. In vroči so bili žvižgi in vzkliki, s katerimi so utišali predsednika GZS Sama Hribarja Miliča do tistega trenutka, ko je pretehtala strpnost. Govorcev je bilo veliko, zbral se je srčni in intelektualni cvet Slovenije, skupno sporočilo pa – z besedami Andreja Cetinskega iz skupine Državljeni proti razprodaji – jasno: »Slabo upravljanje ne sme biti razlog za razprodajo našega premoženja. Še posebej ne, ko je formalna privatizacija zgolj krinka za sodobno kolonizacijo države in plenilsko zaslužkarstvo izbranih elit!«

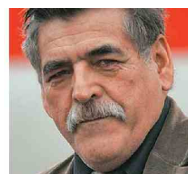
Tekst: **MIŠA ČERMAK**, foto: **ŠIMEN ZUPANČIČ**

Da je prodaja Telekomu tista mejna črta, ki se je ne sme prekoračiti, so bili jasni organizatorji javne tribune, skupina Državljeni proti razprodaji. Razlog za srečanje je bil jasen, izhodišča za pogovor tudi: slovenski intelektualci so se zbrali, zato da bi politiko in pred-

stavnike gospodarstva opozorili na nedopustnost razprodaje državnega premoženja. »Gre za proces razprodaje – privatizacija je neustrezen in zavajajoč izraz. Telekom ni le uspešno gospodarsko podjetje, temveč vozlišče vseh informacij (le kaj se bo zgodilo z našimi fakultetami, ki šola-

jo te kadre, se je spraševal tudi Jože Mencinger), zato mora vlada takoj ustaviti vse dogovore o prodaji. Od vlade zahtevamo, da zavrne diktat tujega kapitala in domačih plenilskih združb. Pri tem bomo vlado pod-

pirali. Vlada naj takoj začne uvajati spremembe zakonodaje o upravljanju podjetij v državni lasti in pri tem upošteva na primer nemške in/ali skandinavske dobre prakse upravljanja državnih podjetij, istočasno naj okrepi družbeni nadzor upravljanja teh podjetij.« Med prisotnimi je bil tudi Metod Dragonja, razpravi je poglobljeno sledil in si zapisoval najpomembnejša mnenja in le upamo lahko, da bo vlada slišala glas srca Slovenije, intelektualcev, stroke in aktivnih državljanov, ki glasno opozarjajo na posledice plenjenja in na to, da je rešitev soupravljanje. Konec koncev je peticijo proti privatizaciji in razprodaji slovenskega premoženja podpisalo že več kot 10.500 ljudi!

Emil Milan Pinter:
Ne za slovensko premoženje nemški vladi!

»Miselnost, da moramo po najkrajši poti prodati uspešna podje-

Page: 5

Reach: 117000

Country: SLOVENIA

Size: 1000 cm2

2 / 2

tja in kontrolne sisteme, podpirajo ljudje, ki ob takšnih prodajah vidijo vrsto koristi in jih utemeljujejo z besedami, da je država slab gospodar. Mi smo prepričani, da je država slab gospodar takrat, ko je država slaba država; ko imamo slab parlament, ki ima slabo vladno; slaba vlada za upravljavce imenuje slabše od sebe. Zato smo prepričani, da je treba to razprodajo ustaviti, o njej premisliti, narediti strategijo, predvsem pa rešiti vprašanje slabega upravljanja! Verjamemo, da je s spreminjanjem sedanjih upravnih modelov v soupravljanje – ne pa s prodajo! – možno dolgoročno rešiti precej problemov. Marsikaj, kar je videti kot privatizacija, to dejansko ni – kakšna privatizacija je, če slovenska vlada slovensko državno premoženje proda nemški vladi?»

Jože Mencinger: Sklep državnega zbora se lahko prekliče!

Zavračam pet argumentov, ki se jih navaja za privatizacijo: obljuba evropski komisiji in kapitalskim trgovcem; zadolženost in odplačilo dolga; strateški partnerji, ki bodo povečali učinkovitost; argument, da je to sklep državnega zbora; da je edino na ta način možno preprečiti vtikanje politike v gospodarstvo. Ti argumenti za razprodajo ne držijo. Evropska komisija nima pravice sprejemati obljub o privatizaciji. Ta privatizacija spominja na nacionalizacijo iz leta 1948 – gre za nekaj ideološkega. Država je prevzela velik del dolga, ki so ga ustvarili privatniki oziroma banke v času hazardiranja (med 2005 in 2008), a ni ekonomske nujne, da se kaj proda. Sklep državnega zbora je moč spremeniti: če se tako odloči SMC, se lahko sklep lanskega leta prekliče! Ali smo se osamosvojili zato, da bomo vse proizvodno premoženje prodali? V tem primeru bomo postali delovna sila, ki o ničemer ne odloča!»

Igor Vuksanović, pravnik in svetovalec na ustavnem sodišču: Privatizacija za RS ni pravno obvezna!

»Privatizacija je politična odločitev in ni pravno zapovedana v nobenem aktu. Gre za enostavno stališče, ki pa se v javnosti zamagluje, verjetno namenoma in zato, da bi se družbe, ki so v državni lasti, privatizirale. Dejstvo je, da e interese treba raz-

galiti in da se ne sme nastopati s psevdopravnimi argumenti. RS je prevzela pravno zavezo za zmanjšanje primanjkljaja pod 3 odstotke BDP, javnega dolga pod 60 odstotkov BDP in da izniči strukturni primanjkljaj – zavezo o privatizaciji ni! Za privatizacijo so izbrana ključna podjetja in zagotovo mora biti takšna odločitev dobro premišljena, mislim pa, da je bilo o vsem skupaj odločeno hitro in brez pravega premisleka v neki umetno ustvarjeni paniki. Nedvomno svetovalci pobirajo precej smetane na tej torti, njihov obstoj je do neke mere legitim, a mislim, da bi morali mediji ob izbiranju svojih sogovornikov bolj paziti na to, kakšen interes se skriva za njimi, tudi za različnimi ekonomisti, ki javno nastopajo in privatizacijo predstavljajo kot nekaj, kar je brez alternative. Kdo? Tudi neki ekonomisti iz skupine Alta, ki nastopajo kot neodvisni eksperti, čeprav to zagotovo niso. Rešitev za izhod iz te situacije je ozaveščanje javnosti, kajti zakaj bi prodajali dobra podjetja, kot sta Telekom in Petrol, ki neseta zlata jajca?»

Mag. Kristjan Verbič, Vse-slovensko združenje malih delničarjev: Namerno ustvarjanje nezaupanja!

Na servilnost naših predstavnikov v EU opozarjamo na vseh ravneh. Strateško lastništvo je moč ohraniti tudi v lasti državljanov Slovenije, a jim je treba ponuditi ustrezne pogoje in ustvariti zaupanje. V tem času se je namerno ustvarilo nezaupanje, da bi se državljane odvrglo od participacije v lastniškem smislu v podjetjih, ki so za nas pomembna. To ni stvar brezglavega zaletavanja, interesov in pogojevanja, ki prihajajo od drugod in so včasih spretno skriti, a namenjeni obvladovanju dobičkov, temveč temeljite analize. Prepogosto pristajamo, da so nekatere zadeve neizogibne, določene tudi od zunaj, in da ni več ustrežnejših rešitev. To ne drži, pogosto je izgovor za opravičevanje ravnanja, ki je pogojeno z zelo kratkovidnimi in kratkoročnimi interesi tistih, ki so v

nekem trenutku nosilci politične, gospodarske ali druge moči – to jim omogoča iz tega ustvariti presežno vrednost po neupravičeni poti. Ozadja so močna in ne samo domača, a v nas je moč, da rečemo ne! Potrebujemo pogum in zaupanje v to, da lahko NE pripelje do boljše situacije kot pa uklanjanje in sledenje na videz lagodnešemu. Prišel je čas, da se povežemo tisti, ki želimo boljši domišljene odločitve.

Luka Mesec: Privatizacija ne prinaša napredka!

»Ne drži, da bi slovenska državna podjetja vsako leto naredila 200 milijonov minusa, kot pravi Samo Hribar Milič, ampak so leta 2013 naredila 393 milijonov dobička. Poleg tega ni res, da bo

privatizacija rešila dolžniško krizo v Sloveniji. Država je trenutno zadolžena za 28 milijard evrov, zaradi česar vsako leto plača eno milijardo obresti. Če prodamo celoten spisek petnajstih podjetij, bo država zaslužila eno milijardo, kar bo zadostovalo za pokritje enoletnih obresti. Če prodamo čisto vse – železnice, avtoceste, gozdove, infrastrukturo, bo država zaslužila okoli 11 milijard evrov. Po tem nam bo še vedno ostalo 18 milijard dolga. Kaj bomo prodajali potem? Vodo? In ni res, da naj bi privatizacija prinesla novo tehnologijo in razvoj v državo. Poglejmo hrvaški Telekom, ki je že od leta 2002 v zasebni lasti. Lastnik je Deutsche Telekom, ki se zdaj zanima tudi za nakup slovenskega. Rezultati? Slovenski Telekom je številno zaposlenih od leta 2002 približno ohranil, hrvaški pa prepolovil – od 11.000 zaposlenih pred desetletjem jih ima danes še 5500. Slovenski Telekom je zgradil širokopasovno infrastrukturo v tako rekoč vsako vas, hrvaški je glede tega kakih 15 let zadaj. Širokopasovna omrežja so v sosednji državi samo v večjih krajih, ker zasebnemu lastniku, ki zasleduje čim večji dobiček namesto javne koristi, pač ni bilo v interesu investirati v neprofitabilno infrastrukturo. In še: če bi privatizacija res prinašala napredek in razvoj, bi bila Jelcinova Rusija cvetoča država, ne pa da je v devetdesetih letih prejšnjega stoletja izgubila 60 odstotkov BDP in večino svoje industrije. Privatizacija pomeni razvojno nazadovanje, ker država z njo izgubi še zadnje vzvode razvojne politike, ker je socialno uničujoča, ker bo uničenih na tisoče delovnih mest in ker se dobički ne bodo več stekali v proračun in investicije, temveč v tujino.»

